

iøvrigt tilføie, hvad der jo ikke i dette Tilfælde har nogen egentlig Betydning, at jeg slet ikke har den Tro, at denne overordentlig spagfærdige Forhøielse af Brændevinsafgiften vil have nogen Betydning for Brænderierne; det er jo nemlig ikke dem, der komme til at betale den, det er Forbrugerne. Om Producenterne skulle komme til at betale noget Mere eller noget Mindre af deres Produktion, betyder Intet, da de jo faae Vederlag derfor ved Salget af Brændevinen. Men jeg tror dog ikke, at der vil indtræde nogen Jordyrelse af Brændevinen, da der er mange Maader, hvorpaa den, der direkte kjober af Brændevinen hos Producenten, kan indrette sig, saa at Jordyrelsen bliver umærkelig, og han vil desuden ved Konkurrence blive tvungen til at lade Forhøielsen i Prisen blive umærkelig i den daglige Handel og Vandel. Jeg har som sagt ikke den Tro, at den lille Forhøielse, som ved dette Lovforslag vilde indtræde i Brændevinsbestatningen, vilde have nogen Indflydelse enten paa Formindstelsen af Forbrugen — hvad sikkert vilde være meget ønskeligt, men saa maatte man ganske anderledes høit tilveirs — eller paa den Pris, som de, for hvem Brændevin er en Nødvendighed, ville komme til at betale derfor. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det lille Underændringsforslag, som jeg har stillet.

Finansministeren (Gstrup): Det betydeligste af de Vædringsforslag, der ere stillede til Lovforslaget, er selvfølgelig det under Nr. 2, som gaar ud paa, at den Afgift af Brænderierne, som er foreslaet i Lovforslaget, skal nedsettes til 2 Kr. pr. Tønde Kærsum eller 15 Øre pr. Pot. Dette Vædringsforslag maa jeg selvfølgelig bestemt fraraade. Det er ganske rigtig, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anførte, at man ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget vil blive staaende ved den nuværende Afgift, og at man, naar man indskrænker sig til at forandre Bestatningsmaaden uden at forandre Stattekvantiteten, vil kunne faae denne Forandring i Skattens Opkrævningsmaade vedtagen uafhængig af, hvad der ellers maatte blive vedtaget af Toldrevision, Skat o. s. v. Dette er fuldstændig rigtig, men mit Standpunkt er jo netop det ganske modsatte. Jeg erkjender, at Produktbestatningen har væsentlige Fordele fremfor Kærsumsbestatningen, men jeg tror, at der er en ligesaa almindelig Erkjendelse af, at den nuværende Brændevinsafgift er for lav, som der er af, at den nuværende Opkrævningsmaade er uheldig. Jeg vil altsaa paa ingen

Maade kunne slutte mig til et Forslag, som gaar ud paa kun at forandre Opkrævningsmaaden uden med det Samme at forandre Skattens Størrelse, og jeg vil saa meget mindre kunne gjøre det, som den nuværende Skat er betydelig lavere — omtrent en Trediedel lavere — end det, man i sin Tid har forudsat, at den skulde være, da Skatteloven blev vedtagen. — Under Nr. 3 har Udvalget stillet et Forslag om, at den Begunstigelse, som Lovforslaget har tiltænkt de mindre heldig indrettede Brænderier, skulde bortfalde, og et Mindretal har under Nr. 1 foreslaet, at i Stebet derfor skulde der indtræde en anden Begunstigelse for disse mindre heldig stillede Brænderier, nemlig den, at de ogsaa efter 1890 vedblivende skulde kunne bestattes efter Kærsum. Jeg frygter nu meget for, at denne Begunstigelse vilde i Virkeligheden være meget lidet betyvende. Jeg ser ikke rettere, end at Sandsynligheden er for, at naar der ikke ydes disse uheldig stillede mindre Brænderier en Begunstigelse i de første 6 Aar, vil det kun lidet nytte at yde dem en Begunstigelse efter de 6 Aars Forløb, idet jeg antager, at de allerede inden denne Tid ere forsvundne. Dersom man vil gjøre Noget for disse mindre heldig stillede Brænderier, tror jeg, at det er det Rigtige at gjøre det strax fremfor enten — jaaledes som de ærede Forslagsstillere af Mindretallet have gjort det — at sikre dem en Fordel efter 1890, eller — som Udvalgets Flertal har gjort — kun at stille dem en saadan i Udsigt. Jeg tror, at i begge Tilfælde turde det vise sig, at Hjælpen vil komme for sent; de ville allerede inden denne Tids Forløb, inden 1890, være bukkede under i Konkurrencen med de store Brænderier. Jeg kan altsaa ikke Andet end vedblivende tilraade det ærede Thing, naar man overhovedet vil gjøre Noget for de mindre heldig stillede Brænderier, da at gjøre det strax, og saa ser jeg ikke rettere, end at den Maade, som er antydet i Lovforslaget, og som blev vedtagen af Thinget i forrige Samling, er den, som ligger nærmest. Jeg skal villig erkjende det i og for sig Principstridige i, at det overlades til Administrationen at modificere en Stats Størrelse, men det forekommer mig dog, at denne Indvending taber Noget af sin afgjørende Betydning, naar man ser hen til, at det kun er midlertidigt, at en saadan Bemyndigelse gives. Var det vedvarende, at Administrationen skulde kunne bestemme Skattens Kvantitet, ja, saa vilde jeg selv være en Modstander af, at en saadan Bemyndigelse blev givet; men det forekommer mig, at, naar det kun er midlertidigt og for et kort Spænd af Tid,